

Kuuromykkäin lehti.

N° 8.

Joulukuulla 1897. 2:nen vuosikerta.

Tilauhinta: 1 mrk. vuodelta.

Toimittajat:

I. Savolainen.

Mikkelin kuuromykkäin-
koulun johtaja.

K. Reponen

Mikkelin kuuromykkäinkou-
lun opettaja.

Tilausilmoitus.

Kuuromykkäin lehti ilmestyy taas Mikkelissä vuonna 1898.

Kuuromykkäin lehteä ilmestyy 8 numeroa vuodessa, niin kuin tänäkin vuonna.

Kuuromykkäin lehdessä tulee olemaan myöskin ensi vuonna kuvia.

Kuuromykkäin lehdessä tulee olemaan hyödyllistä lukemista kuuromykille.

Kuuromykkäin lehdessä ovat kirjoitukset niin kirjoitetut että kuuromykät sitä ymmärtävät.

Kuuromykkäin lehti tahtoo opettaa ja neuvoa kuuromykkiä jälkeen kouluajan.

Kuuromykkäin lehden kautta saavat kuuromykät tietoa toisistaan ja toisten kuuromykkäin tilasta.

Kuuromykkäin lehti tahtoo opettaa kuuromykille Jumalasta ja Jumalan sanasta, Hänen töistään ja voimastaan.

Kuuromykkäin lehti koettaa voimiensa mukaan auttaa kaikin puolin kuuromykkiä.

Kuuromykkäin lehti pyytää kuuromykkiä kysymään neuvoja lehden toimitukselta.

Kuuromykkäin lehteä saapi tilata jokaisesta maamme posti-konttorista tahi kuuromykkäin lehden toimittajilta Mikkelissä.

Kuuromykkäin lehti maksaa sekä postikonttorissa että toimit-tajain luona ainoastaan 1 markan. Toimitukselta tilatessa on paras lähettää tilausraha postimerkeissä.

Toimittajat:

I. Savolainen.

K. Reponen.

Joulusaarna.

Kun Herran palvelija Mooses kaitsi appensa lampaita Hoorebin vuorella, niin Herran enkeli näkyi hänelle erästä pensaasta. Pensas paloi tulen liekissä, mutta se ei kuitenkaan kulunut. Mooses meni katsomaan tätä ihmettä, ja silloin Herra huusi hänelle pensaasta; „*älä lähesty tänne, riisu ensin kenkäsi jaloistasi; sillä paikka, jossa sinä seisot, on pyhä maa*“. Paikka palavan pensaan ympärillä oli pyhä, sillä Herra Jumala oli siellä.

Kun me jouluna vietämme Jeesuksen Kristuksen syntymäjuhlaa, niin me seisomme vielä paljoa suuremman ihmeen edessä kuin Mooses Hoorebin vuorella. Joulupäivän ihme on se, että taivaan kuningas, Jumalan ainoa Poika, syntyi ihmiseksi ja makasi pienenä lapsena seimessä. Taivaan enkelitkin ihmettelivät tätä suurta ihmettä, ja he kiittivät Jumalaa siitä, sanoen: „*Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa ja maassa rauha ja ihmisille hyvä tahto*“. Kun me jouluna muistamme Jeesuksen syntymää, niin meidän tulee ajatella Jumalan sanoja Moosekselle: „*paikka, jossa sinä seisot, on pyhä maa*“. Seimi, jossa äsken syntynyt Jeesus-lapsi makasi, on pyhä paikka. Ajatelkaamme sentähden tätä paikkaa, kunnioittaen Jumalaa ja nöyrästi rukoillen Häntä! Pankaamme pois maalliset,

turhamieliset ajatukset, niinkuin Mooses kunnioituksen merkinä riisui kengät jaloistaan, ennenkuin hän lähestyi sitä paikkaa, josta Herra hänelle puhui.

Joulujuhlan suuri, autuaallinen tapahtuma on siis Jumalan ainoan Pojan syntyminen ihmislapseksi. Tästä kerrotaan Luukkaan evankeliumin 9:ssa luvussa v. 1—20 ja myöskin *Matteuksen evankeliumin 1 luvussa v. 19—25*. Viimemainittu Raamatun paikka on tämän saarnan teksti.

Maria, Jeesuksen äiti, oli kuningas Daavidin sukua. Tämä kuninkaallinen suku ei enää ollut maallisesti mahtava ja rikas, vaan Daavidin jälkeiset olivat köyhää alhaista väkeä. Mutta he olivat hurskaita, Jumalaa pelkääviä ihmisiä. He muistivat Jumalan lupauksia, jotka Hän oli antanut Israelin kansalle. Jo paratiisissa syntiinlankeemuksen jälkeen Jumala oli luvannut: „*Vaimon siemen on rikkipolkeva käärmeeen pään*“. Näillä sanoilla Jumala lupasi, että Vapahtaja, Ihmisen poika, oli voittava pahan hengen vallan. Vanhan Testamentin aikana Jumala monta kertaa uudesti lupauksen siitä, että Vapahtaja oli tuleva auttamaan ihmisiä. Aabrahamille Herra sanoi: „*Sinun siemenessäsi pitää kaikki kansat maan päällä siunatuiksi tuleman*“. Mooseksen kautta Herra lupasi antaa Israelilaisille profeetan, joka oli puhuva heille Hänen sanansa. Jesaija profeetta emusti Vapahtajasta, joka oli saarnaava köyhille hyvää sanomaa ja oli lohduttava murheellisia, katuvaaisia sydämiä.

Maria uskoi näitä Herran lupauksia ja hän odotti Vapahtajan tuloa. Sentähden Herra valitsi tämän uskovan, puhtaan neitsyen Poikansa äidiksi. Herran enkeli ilmoitti Marialle: „*se Pyhä, joka sinusta syntyy, on kutsuttava Jumalan Pojaksi*“. Ja Maria uskoi enkelin sanat.

Joosef, Jeesuksen kasvatti-isä oli myöskin Daavidin sukua. Hän oli köyhä puuseppä Natsaretin kaupungissa. Evankeliumissa sanotaan hänestä, että hän oli hurskas mies. Herran enkeli puhui yöllä unessa hänelle: „*Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, puolisoasi; sillä se, joka hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä. Ja hänen pitää synnyttämän pojan, jonka nimen sinun pitää kutsuman Jeesukseksi, sillä Hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä*“. Hurskas Joosef oli kuuliainen Herralle. Kun hän heräsi unesta, niin hän teki, niinkuin Herran

enkeli käski hänen, ja otti Marian tykönsä, kotiinsa. Hän rupesi Marian holhoojaksi ja Jeesus-lapsen kasvatti-isäksi.

„Hän on vapahtava kansansa heidän synneistään“ — tämä oli Herran ilosanoma Joosefille ja kaikille ihmisille.

Joosef ja Maria antoivat lapselle nimen Jeesus, niinkuin Herra oli käskenyt. Nimi *Jeesus* merkitsee Vapahtajaa. Jumalan Pojalla on nimi Jeesus, sillä Hän vapahtaa ihmiset synnin velasta ja synnin orjuudesta. Ihmisen syntivelka on äärettömän suuri, sillä synti on rikos Jumalan pyhää lakia vastaan. Tämä syntivelka on niin suuri, ettei kukaan ihminen voi itse maksaa sitä. Ei kukaan ihminen voi kärsiä sitä rangaistusta, jota hän syntinsä kautta ansaitsee.

Ainoastaan Jeesus voi vapahtaa meitä synnin rangaistuksesta. *Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi* (Jes. 53, 5). Jeesus kärsi rangaistuksen sitä varten, että me saisimme synnit anteeksi. Hän on Jumalan karitsa, joka ottaa pois maailman synnin. (Joh. 1 l. 29 v.) Sentähden sanoo Herra sanassaan: „Minä pyyhin pois sinun pahat tekosi niinkuin pilven ja sinun syntisi niinkuin sumun; käänny siis minun puoleeni, sillä Minä lunastin sinun“ (Jes. 44 l. 29 v.).

Jumalan Pojalla on nimi Jeesus myöskin sentähden, että Hän vapahtaa synnin orjuudesta. Kun ihminen tekee syntiä, niin hän on synnin orja. Tämä on pahin orjuus, vaarallisin vankeus. Synti saastuttaa sielun ja ruumiin, se turmelee tahdon ja pimittää ymmärryksen. Mutta jos *Jeesus, Jumalan Poika, tekee meidät vapaiksi, niin me olemme totisesti vapaat*. (Joh. 8 l. 36 v.) Kun Jeesus vapahtaa ihmisen, niin hänen ei enää tarvitse olla synnin orja. Jeesus antaa meille voimaa voittaa kiusaukset ja elää hurskaasti. Hän auttaa meitä palvelemaan Jumalaa uskossa ja kuuliaisuudssa.

Jeesus-nimi lupaa siis meille täydellisen pelastuksen synnistä. Mutta evankeliumissa mainitaan vielä toinen nimi, jolla profeetta Vanhan Testamentin aikana oli nimittänyt Vapahtajan. Tämä toinen nimi on *Emmanuel*. Evankelista Matteus sanoo, että profetaan ennustus täytettiin, silloin kun Jeesus syntyi neisyt Mariasta. Profeetta Jesaija oli puhunut nämät Herran sanat: „*Katso, neitseen pitää tuleman raskaaksi ja synnyttämän Pojan, ja hänen nimensä pitää kutsuttaman Emmanuel, se on: Jumala meidän kanssamme*“.

Kun Jeesus syntyi, niin Jumala tuli ihmiseksi. Vapahtajamme on totinen Jumala ja totinen ihminen. Hän eli ihmisenä maan

päällä muitten ihmisten kanssa. Sentähden Hänen nimensä on Emmanuel eli „Jumala meidän kanssamme“.

Jeesus tahtoo puhdistaa sydämemme synnistä. Hän tahtoo pyhittää meidän henkemme, sielumme ja ruumiimme, niin että ne kelpaavat Jumalalle. Hän tahtoo antaa meille Pyhän Hengen ja siten tehdä meidän sydämemme *Jumalan asuinsijaksi*. Sentähden Hänen nimensä on Emmanuel.

Jeesus on uudistava koko luomakunnan ihanaksi Jumalan temppeleiksi. Hän on luova uuden taivaan ja uuden maan, jossa vanhurskaus asuu. Jokanneksen ilmestyksessä ääni taivaasta sanoi hänelle: *katso, Jumalan maja ihmisten seassa, ja Hän on asuva heidän kanssansa, ja he tulevat Hänen kansaksensa, ja itse Jumala on oleva heidän kanssansa ja heidän Jumalansa. Ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyynelvet heidän silmistänsä, ja ei kuolemaa pidä enää oleman; eikä itkua, eikä parkua, eikä kipua pidä enää oleman*. (Joh. Ilm. 21 l. 3, 4 v.) Kun tämä tapahtuu, niin Jeesuksen pelastustyö on täydellisesti ehtinyt päämääräänsä saakka. Enkelit ajattelivat tätä pelastustyön autuaallista päämaalia, kun he jouluyönä ylistivät Jumalaa ja lauloivat: „*Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa ja maassa rauha ja ihmisille hyvä tahto*“.

R u k o u s. Me kiitämme Sinua, Herra Jeesus, että tulit vapahtamaan meitä! Me rukoilemme sinua, puhdista ja pyhitä sydämemme, niin että ne kelpaavat Jumalalle asuinsijaksi! Tee meidät täällä Jumalan lapsiksi, ja vie meidät lopuksi Isän suureen juhlasaliin, jossa saamme ijankaikkisesti katsella Sinun kirkkauttasi Amen.

K. E. Stenbäck.

Tämä saarna on tekijän ja kustantajan luvalla otettu saarnakirjasta „Lastenpostilla III“. Se on kuitenkin tässä lyhyempi ja kirjoitettu helpommilla sanoilla kuin kirjassa, sitä varten että kuuromykkät paremmin voisivat ymmärtää sitä. Jos saamme tietää, että „Kuuromykkäin lehdessä“ lukijat ymmärtävät tällaisia saarnoja, niin voisi luultavasti joskus vastedeskin saada lehteen toisia saarnoja.

N. H—s.

Maria Lovisa Nyman.

Sokea kuuromykkä.

Piispa C. H. Alopæus-vainaja on kirjoittanut monesta kuuromykstä sokeasta ja opettajasta. Hän kirjoitti heistä samojen vihkojen loppupuolelle, joissa on koulun vuosikertomukset. Otamme täällä kertaa yhden hänen kertomuksensa Maria Lovisa Nymannista.

Maria Lovisa Nyman syntyi vuonna 1863 Munsalan pitäjässä. Hänen vanhempansa olivat köyhiä mäkitupalaisia. Kun Maria oli 5 vuoden vanha oli Suomessa kovat katovuodet. Marian täytyi silloin vanhemman sisarensa kanssa kerjäämällä hankkia leipänsä. Köyhinä vuosina kuoli myös Marian isä. Nyt tuli Marialle vielä kovemmat ajat. Hän oli iloinen ja vilkas lapsi. Toiset lapset pitivät hänestä. He antoivat mielellään leipää näille kahdelle kerjäläistytölle, jotka usein tulivat pyytämään naapureilta. Puute ja köyhyys eivät paina lapsen mieltä; surullinen ei Mariakaan ollut. Äiti kertoi että kun hän iltasilla palasi työstä kotia, tuli Maria tavallisesti häntä vastaan ilosta säteilevillä silmillä hyppien ja tanssien. Sentähden ajatteli äiti usein: „Mitä tulee sinusta elämässä? Koko maailma on sinusta leikintekoa.“ Mutta taivaan Jumala tiesi minkätähden hän oli antanut Marialle semmoiset lahjat että käsitti jokaisen valonsäteen, joka kohtasi häntä elämän tiellä. Kesällä 1869 sairastui pikku Maria lavantautiin. Tämän kovan taudin kautta kadotti hän sekä näkönsä että kuulonsa. Hänestä tuli sekä sokea että kuuromykkä. Maria oli silloin 5 vuoden vanha. Hän sairasti kauvan aikaa; tauti kouristeli häntä kovasti. Kaikki luvivat että Jumala ottaa hänen tykönsä taivaasen ja pelastaa hänen niin surullisesta tilasta. Mutta Jumala säästi hänet. Maria ei kuollut. Jumala tahtoi näyttää voimaansa. Jumala tahtoi osoittaa Marian kautta ihmisille että ihminen voipi olla onnellinen vaikka hän ei kuule eikä näe. Kun Maria parani vähitellen, ja hän voimistui, ryömi hän pienessä tuvassa ikkunan luo koetteli avata silmiänsä, silloin huusi hän sydäntä särkevällä äänellä „äiti mennään pois täältä, täällä on niin pimeä, mennään sinne jossa on valoisa“. Näin pyysi ja huusi Maria monta päivää sillä hän ei ymmärtänyt että hänen ympärillensä aina olevaan pimeyteen ja hiljaisuuteen oli syy se että hän oli sokea ja kuuro. Äiti ei voinut yhdelläkään

ystävällisellä sanalla lohduttaa häntä ja huojentaa hänen suruaan, sillä Maria ei kuullut. Vähitellen tottui Maria pimeään. Suru hävisi. Hän tuli iloiseksi niinkuin ennen sairastumista. Hän kulki ympäri ja koetti koskettamalla ja tuntemalla ottaa selkoa ympäristöstään. Sisarensa oli nyt hänen ainoa seuraajansa ja leikkikumppaninsa.

Marian kotikylästä oli 3 kuuromykkää oppilaana Pietarsaaren kuuromykkäin koulussa. He kertoivat koulussa Mariasta. Maria tuotiin myös oppilaaksi samaan kouluun vuonna 1870 eli 7 vuoden vanhana. Hän osasi silloin vielä puhua niin että häntä ymmärrettiin, mutta kuin hän ei kuullut yhtään unhoitti hän pois vähitellen sanat ja rupesi puhumaan epäselvästi ja viimein ei hän taitanut ensinkään puhua. Mutta sittenkään ei häntä nähty milloinkaan istuvan ajattelematta; hänen kätensä oli aina liikkeessä. Tarkkaan tutki hän kaikkea mitä annettiin hänen käteensä. Maria ei ollut kadottanut muistiansa siitä ajasta kuin hän näki. Se nähtiin siitä kuin annettiin hänelle joku esine niin: heti hän ilmoitti liikkeillä tai viittauksilla että hän on ennen sen nähnyt tai ei. Kerrankin annettiin hänelle puinen risti, hän ajatteli ja muisteli kauan aikaa, viimein ilmoitti hän että hän on nähnyt sen ennen kirkossa. Ymmärtää häntä oli melkein mahdoton, sillä hän ei taitanut vähääkään viittauskieltä. Yhteisillä rukouksilla koulussa täytyi jonkun ottaa Maria syliin. Sillä hän ei ollut hiljaa. Hän ei voinut aavistaakaan mitä tehtiin. Häntä ei ensin tahdottu saada mitenkään oppimaan viittaamaan, vaikka kuukausia koetettiin. Mutta kerran tuotiin kangaspuut huoneeseen. Maria kosketti kangaspuita. Heti viittasi hän toverilleen että nyt ruvetaan kutomaan. Kaikki sekä toverit että opettajat tulivat iloisiksi. Nyt käsitti Maria viittauskielen. Nyt voitiin häntä ruveta opettamaan viittauksilla. Hän oppi helposti viittaamaan enemmän. Kuuromykkä ja sokea Maria kertoi nyt tovereilleen entisestä elämästään. Hän kertoi olevansa surullinen kuin ei voinut nähdä kun silmänsä ovat rikki, ja oli pahalla mielellä kuin ei voinut ottaa osaa opetukseen, eikä leikkiä toisten kanssa, johon hänellä olisi ollut niin hyvä halu. Toisinaan itki hän onnettomuuttaan ja meni itkemään ikkunan luo että Jesus näkisi ja auttaisi häntä. Kun silloin sanottiin hänelle että hän pääsee täivaasen ja siellä hänen silmänsä ja korvansa ankenevat, loistivat hänen kasvonsa ilosta. Se oli lohdutus silloin kuin hän oli

surullinen. Niin edelleenkin lohdutettiin häntä että taivaassa Jumalan luona muuttuu kaikki hyväksi. Kummallista oli Mariasta jos tämä toivo kaikkia muita surullisia ihmisiä maailmassa lohduttaisi.

Vaikka Marialla oli köyhä yksinkertainen koti, ikävöi hän kuitenkin sitä ja äitiänsä rakasti hän lämpimästi. Kun hänen äitinsä tuli häntä ensi kerran kouluun katsomaan ei Maria heti tuntenut äitiänsä. Hän kosketti äitiänsä välipitämättömästi, tervehti kuin vierasta ja meni leikkikalujensa luo leikkimään. Koulu oli tullut hänelle rakkaaksi. Sitten kun hän uudestaan vietiin itkevän äidin luo, kosketteli hän tarkemmin äitinsä vaatteita, hänen kasvonsa muuttuivat iloiseksi, hän tunsu äitinsä ja hiipi lähelle häntä ja huusi „äiti“. Nyt oli äiti hänelle rakkaampi kuin leikkikalut. Hän tahtoi vaan olla lähellä äitiänsä. Maria ei huolinut leikkikalusta. Hän tunsu että äiti itki ja näytti ajattelevaiselta, niinkuin hän ei olisi ymmärtänyt mikä oli syynä äidin itkun. Vaikka Maria viihtyi mielellään koulussa ajatteli hän kuitenkin lupa-aikoja, sillä silloin hän saisi matkustaa kotiinsa. Koti oli hänelle rakkaampi, vaikka hän sieltä kalpeana ja laihana palasi syksyllä kouluun. Iloisena kertoi hän tovereilleen kodistaan: äidin kissasta, naapurin pienistä lapsista, lehmistä ja lampaista ja pienestä rakkaasta sisarestaan, joka leikki hänen kanssaan. Maria suri kovasti kun sisarensa kuoli, kyneleet virtasi hänen poskillaan kun hän tuli kouluun sisaren kuoleman jälkeen. Ei sisaren kuolemakaan voinut murentaa Marian iloista mieltä. Sillä Jumala oli antanut hänelle kalliimpi-arvoista kuin tavara ja kulta. Jumala oli antanut Marialle lapsellisen ja nöyrän mielen. Moni ihminen on kiittämätön Jumalalle, vaikka hänellä on täydelliset aistit, rikkautta ja tavaraa. Maria oli aina kiitollinen Jumalalle, vaikka hän ei nähnyt eikä kuulut ja oli köyhä. Monen ihmisen, joka näki kuinka Maria sittenkin oli Jumalalle kiitollinen, täytyi hävetä itseänsä. Ei koskaan ollut niin pimeää ja vaikeaa päivää, ettei Marialla ollut iloa. Monesti oli hän niin iloinen että huusi oikein ilosta. Keväällä kuin luonto muuttui lämpöiseksi, iloitsi Maria sydämestänsä. Kun hän tunsu auringon paisteen ja että ilma on lämmin viittasi hän suurella ilolla: „nyt tulee kesä“. Hän kulki ympäri ulkona ja koitteli kädellensä maata löytyisikö paljaita paikkoja (onko lumi sulanut maasta). Heti kun ruohoa alkoi puheta, noukki hän sitä ja pani

vesilasiin kasvamaan. Hän nautti paljon lämpimästä vuoden ajasta, leikki ulkona, tahi istui ja teki työtä nurmella. Jos satoi, niin iloitsi Maria siitä että hyvä Jumala kastelee peltoja ja silloin vilja kasvaa. Syksyllä iloitsi hän että pian tulee talvi. Silloin saa hän laskea kelkalla mäkeä tahi leikkiä sisällä nukkiensa ja leikkikalujensa kanssa. Leikkikalunsa samoin kuin työnsäkin piti hän aina hyvässä järjestyksessä. Maria oli ahkera lapsi. Hän teki mielellä työtä. Raamattuansa rakasti hän suuresti. Maria oli vuosien kuluessa oppinut lukemaan, kirjoittamaan, kutomaan ja ompelemaan. Hänen ajatuspiirinsä oli laajentunut ja häu enään tuskin kaipasiakaan näköänsä ja kuuloansa. Mutta kun tapahtui että joku lääkäri tutki hänen silmiänsä silloin toivoi Maria ilolla saavansa jälleen silmiensä valon (hän toivoi että hän rupeaisi vielä näkemään silmillänsä).

Kaikkia kärsiviä ihmisiä rakasti hän suurella osanottavaisuudella. Marialle kerrottiin että kaukana eräässä pitäjässä löytyy myöskin eräs sokea ja kuuromykkä tyttö. Maria iloitsi suuresti vaikka tämä onneton sisarensa olikin kaukana. Hän pyysi innolla opettajiansa kirjoittamaan että tämä tyttö tuotaisiin myöskin kouluun. Maria opettaisi häntä lukemaan ja kertoisi hänelle Jesuksesta. Hän tekisi kaikkia hyvää mitä hän taitaisi hänelle. Maria kuvitteli mielessään kuinka hän olisi silloin onnellinen, kuin hänellä olisi sellainen toveri, joka ei menisi pois hänen luotaan. Näkevät toverit eivät aina olleet hänen tykönänsä vaan juoksivat pois. He eivät maltaneet aina istua Marian kanssa leikkimässä, vaikka he pitivät hänestä ja usein leikkivät kiltisti onnettomimman toverinsa kanssa. — Jumala oli antanut Marialle erittäin selvän ymmärryksen ja hyvän muistin. Hän olisi oppinut sangen paljon koulussa, jos hän olisi voinut heti alussa seurata tovereita. Kun Maria ei alusta tahtonut oppia mitään, meni paljon aikaa hukkaan ensimmäisinä vuosina. Hän sai tyytyä siihen mitä koulun opettaja ja opettajatar häntä erityisesti voivat ohjata, sillä hän ei enään voinut seurata tovereitansa. Myöskin eräs yksityinen henkilö opetti häntä. Helposti oppi Maria kirjaimien eri aakkoset. Niitä opetettiin kirjasta, tahi olivat ne liistaroitut pieniin puupalasiin. Kirjamista muodostettiin sanoja ja lauseita. Helposti oppi hän itse rakentamaan sanoja ja lauseita. Kieliopin sääntöjä tarvitsi hänelle opettaa ja selvittää ainoastaan yhden kerran. Hän muisti ne helposti ja ymmärsi

käyttää niitä. Pistekirjaimet oppi hän aikaseen ja myöhemmin oppi hän kirjoittamaan omalla koneellaan, jota sokeat käyttävät. Viit-tauskielen avulla opetettiin hänelle tuntemaan biblian historian ker-tomuksia. Sitten kuin hän oppi kirjoittamaan sai hän opettajain johdolla oppia ymmärtämään mitä hän oli lukenut. Senjälkeen sai hän itse alkaa lukea Raamattua. Kun eräs ystävä lahjoitti hänelle korkokirjaimilla kirjoitetun Markuksen evankeliumin, oli Marian ilo äärettömän suuri. Hän syleili kirjaansa, painoi sitä vasten rintaansa ja huusi ilosta. Kun joku tuli lähelle häntä alkoi hän selvittää sitä, mitä hän kirjasta oli lukenut ja oppinut. Hän sai myös lah-jaksi korkokirjaimilla kirjoitetun Johanneksen evankeliumin ynnä muita pienempiä kirjoja. Maria olikin mielestään äärettömän rikas, kun hän omisti tällaisia aarteita.

Tässä kerron yhden esimerkin, joka näyttää miten hyvä muisti Marialla on. Hänen opettajansa luki hänelle sormiaakkosilla Tope-lius'en Luonnonkirjasta, pitämällä Marian kättä omassa kädessään, että hän käsittäisi kirjaimia. Opettajan ei tarvinnut puhua kuin yhden kerran, silloin Maria muisti itseksensä puhua (tietysti sormi-aakkosilla) mitä hänelle oli luettu. Samalla tavalla oppi hän Ju-malan „kymmenet käskyt“. Ja mitä hän oli oppinut sitä hän tus-kin koskaan unhoitti. Luonnonhistoria miellytti erittäin Mariata, samoin maantiede. Laskentoa käsitti Maria hyvin selvästi. Vii-meisinä vuosina on hän voinut seurata opetusta toisten oppilasten kanssa viittomiskielellä. Hän seiso i silloin opettajan vieressä tavot-taen käsillensä viittauksia; tahi niin että joku toveri seiso i Marian vieressä ja toveri viittasi silloin saman (jäljitteli opettajaa) jonka opettajatar oli viittonut. Maria taas silloin käsin kosketteli toveria saadakseen tietää mitä opettajatar oli viitannut. Tällä tavalla voi hän seurata pitkiä kertomuksia ja oli hyvin innostunut siihen. Että Maria käsitti mitä hänelle opetettiin, se nähtiin niistä vaihtelevista kasvojen liikkeistä sekä kysymyksistä ja muistutuksista.

Tunto ja havaantokyky on Marialla erittäin kehittynyt (hyvä). Hän huomaa ja havaitsee pienimmätkin asiat ja seikat, joita moni täysiaistinenkaan ei aina huomaa. Koulun ja toverien sekä muiden tuttujen vaatteet ynnä muut ominaisuudet tuns i hän niin hyvin että hän harvoin erehtyi. Kaikki tutut tuns i hän erittäin varmasti. Ei tarvinnut kuin antaa hänen koitella toista kättänsä, niin silloin hän heti tuns i kuka ihminen se on. Maria on mielistynyt lapsuudes-

tansa saakka kaikkiin mikä on loistavaa. Hän kyseli aina minkä värinen kangas on, silloin kuin on vaatteita esillä. Hän kyseli myös minkä muotoinen puku on hänellä. Hän oli vähän turhamainen. Kun ei hän voinut itsensä koristella vaatteilla, niin koristeli hän nukkejansa. Syynä tähän taisi olla se että hänellä jo lapsena oli erityinen halu ompelemiseen (hän ompeli pienenä lapsena mielellään). Nyt oli hänestä ensi alussa vaikea ommella, mutta tähänkin oppi hän vähitellen. Yhtenä i kertoi hän, että hän taisi itse panna langan neulan silmään. Tämän teki Maria kaikkien ihmeeksi kielellään. Siitä asti ei häntä tarvinnut kenenkään auttaa pujottamaan lankaa neulan silmään. Alussa sai hän usein puolen tuntia vaivata itseään. Mutta hänen kärsivällisyytensä ei loppunut milloinkaan. Sitä suu-rempi oli ilo kun hän vihdo i sai sen tehdyksi. Tällaisella uutte-ruudella oppi hän ompelemaan paremmin kuin moni näkevä. Hän ompeli suuren joukon nukkien vaatteita ja liinavaatteita. Lupa-aikoina ompeli hän äidilleen kotona, sekä naapureille rahan edestä. Sukkaa kutoi Maria oikein mielellään. Hän kutoi hyviä sukkaa ja nopeasti. Itse hän piti huolta sen muodosta ja muisti tarkoin ka-vennuks et.

Koulussa ja kotona liikkui Maria itseks en (ei tarvinnut ta-luttaa) sisässä ja ulkona. Pienempänä satutti ja loukkasi hän jos-kus itseänsä. Kun hän oli vilkas lapsi niin hän ei aina voinut olla kyllyksi varovainen liikkuessaan. Kärsimättömäksi ei hän tullut silloinkaan kun hän kosketti itseänsä. Kun kipu oli lakannut, oli Maria iloinen, kuten ennenkin. Hän oli koulussa 10 vuotta. Sillä ajalla ei hän särkenyt mitään koulussa. Kertaakaan ei häntä tar-vinnut rangaista. Hyvin harvoin ainoastaan tarvittiin häntä nuhdella. Mielellään tahtoi hän että hänen työtänsä ja taitoansa ihmeteltäisiin. Tämän teki hän aina niin yksinkertaisesti ja lapsellisesti että oli vaikea sanoa oliko se itserakkautta, tahi tahtoiko hän että toiset ihmiset tulisivat siitä iloiseksi kun näkivät että hän yhä edistyisi. Taitoansa ja näppäryyttänsä ei hän käyttänyt ainoastaan omaksi hyödykseen. Maria tahtoi tehdä iloa ja hyvää muillekin. Hän teki tovereille i paljon hyvää: Hän kutoi ja ompeli heille, hän auttoi heitä läksyjen lukemisessa, kirjeiden kirjoittamisessa ystäville. Hän auttoi heitä kaikenlaisissa toimissa ja talutti iltasilla yösokeita (jotka eivät näe hämärässä ja pimeässä). Vaikka Maria oli kovaosainen, niin ei hänen elämänsä ollut kuitenkaan onneton. Hän ei nauttinut

ainoastaan itse ilosta vaan hänen elämänsä kautta kirkastuu Jumalan ja Luoijan voima ja rikkaus

C. H. Alopaeus.

Niinkuin kertomuksesta vieläkin nähdään laski piispa Alopaeus-vainaja sokean kuuromyökan Lovisa Maria Nymannin Herran ehtooliselle v. 1879. Pispa kertoi että hän tavallisesti aina vastasi oikein hänelle tehtyihin kysymyksiin. „Hän seisoo minun vieressäni ja piti vasenta kättänsä minun oikeassa kädessäni“ pispän kysellessä. „Marian tieto kristinopista ei ollut paljasta muistamista vaan se oli sydämeen painunutta totuutta“. Marian elämästä jälkeen kouluajan ei meillä ole tietoja. Me emme tiedä elääkö hän vielä. Ei hän vanha vielä olisikaan. Jos hän vielä elää on hän 34 vuoden vanha. Kuuromyökkäin lehden ensinumeroon koetamme hankkia tietoa hänen vaiheistaan kouluajan jälkeen. Pietarsaaren kuuromyökkäin koulun johtajatar neiti Anna Heikel on yksi Marian opettajia ja kasvattajia. Neiti Heikel voi täydestä syystä viettää „kasvatuksen riemujuhlaa“.

Tähti ja kynttilät joulukuudessa.

Joulu, suurin ja kallein kaikista juhlistamme lähestyy taas. Kaikki lapset, varsinkin hyvät ja ahkerat lapset iloitsevat joulujuhlasta, sillä tuopihan joulu hyvälle lapsille joululahjoja. Joulukuusi tuodaan melkein jokaiseen kotiin ja siihen ripustavat isä ja äiti kaikenlaisia makeisia. Joulukuuseen kiinnitetään kyntteliä ja sen latvaan pannaan usein iso kullattu tähti. Ja jouluaattona sytytetään kynttilät joulukuudessa palamaan. Kun astut huoneeseen, jossa joulukuusi on sytytetty, tulet iloiseksi. Kynttilät palavat niin iloisesti, mutta myös juhlallisesti. Ne palavat mielestämme paljon kauniimmasti kuin tavallisesti. Kynttilät ikäänkuin kertovat sinulle että jouluyönä Jumala lähetti oman poikansa maailmaan tuomaan kaikille ihmisille rauhaa, iloa ja pelastusta synneistä ja kuolemasta. Siitä on jo kulunut monta, monta vuotta, mutta kaikki kristityt muistavat vielä sen tapauksen, he iloitsevat ja kiittävät

Jumalaa siitä kalliista joululahjasta. Tänäkin vuonna sytytetään kynttilät joulukuudessa sentähden että sinäkin muistaisit sitä lasta, joka syntyi Betlehemissä jouluyönä ja joka sitten kärsi ja kuoli kaikkien ihmisten syntien tähden. Ne eivät ole sytytettyt houkuttelemaan ja viettelemään sinua pois oikealta tieltä ja viemään sinua syntiin ja pimeyteen, josta ei kukaan voi sinua pelastaa. Maailmassa löytyy kyllä paljon semmoisia kyntteliä eli viettelyksiä, jotka houkuttelevat ihmisiä pois Jumalan luota. Semmoisia löytyy varsinkin ihmisen omassa sydämessä. Löytyy huonoja kumppania, jotka opettavat vaan pahaa. Sentähden pitää sinun tarkoin katsoa jokaista ihmistä, jonka kanssa puhelet ja seurustelet. Jos hänen kynttilänsä loistaa kauniisti ja lempeästi, kun hän puhuu eli tekee jotakin, niin elä pelkää häntä, hän on hyvä ihminen. Mutta ellei hänen kynttilänsä pala kauniisti, niin varo häntä, mene pois hänen luotansa. Näin puhuvat kynttilät meille joulukuudessa.

Katso nyt vielä joulukuuden latvaan. Siellä on tavallisesti iso kullattu tähti, joulutähti. Se kaunistaa koko joulukuusta, se opettaa joulukuuden kyntteliä loistamaan kauniisti, oikein ja iloisesti. Kynttiläin liekit joulukuudessa nousevat ylös, ne tahtovat tervehtiä joulutähteä. Joulukuuden tähti muistuttaa meitä siitä isosta ja kauniista tähdestä, joka oli taivaalla tallin kohdalla sinä yönä jona Wapahtaja syntyi maailmaan. Kun me katselemme joulutähteä joulukuudessa, pitää meidän tehdä samalla tavalla kuin kynttilät tekevät, ja muistaa että Jumalan sanasta myös lähtee valo samalla tavalla kuin joulutähdestä. Se valo, joka lähtee Jumalan sanasta, on suuri ja voimakas. Se valo ei koskaan vie pois oikealta tieltä, se johdattaa aina Jumalan luo meitä. Muista se seisossasi joulukuuden vieressä. Muista se aina varsinkin kun olet muitten ihmisten joukossa. Kuule, mitä ihmiset puhuvat ja katso, mitä he tekevät. Vertaa heidän puhettansa ja tekojansa Jumalan sanaan ja katso josko ne vievät Jumalan luo eli pois Jumalasta. Jos sinä teet sen, niin vietät oikeaa, iloista ja totista joulujuhlaa. Muista aina sitä lasta, Jesusta, joka jouluyönä syntyi Betlehemissä.

Pieniä tietoja.

— **Turun kuuromykkäin koulun johtajaksi** on Senaatti nimittänyt v. t. johtajan, pastori A. E. Nordman'in.

Mikkelin kuuromykkäin koulun johtajaksi on Senaatti nimittänyt v. t. johtajan A. I. J. Savolaisen.

— **Senaatti** on päättänyt tehdä keisarille esityksen että uusi kuuromykkäin koulu tulevan syyslukukauden alusta perustettaisiin Ouluun.

— **Valtion varoista** on myönnetty apua seuraaville henkilöille: kuuromykkälle ja sokealle loisen pojalle F. A. Forsman'ille Ulvilasta 100 mk., sokealle ja kuuromykkälle talollisen pojalle H. Innaselle 240 mk. Hollolasta, sokealle loisen tyttarelle M. M. Snygg'ille Nas-tolasta 200 mk. vuosittain kolmeksi vuodeksi, sekä sokeille P. Haapalaiselle ja Kaisa Juntuselle Suomussalmelta 200 mk. neljäksi vuodeksi.

— **Kuuromykkäin lehden** I:nen numero N:o 1 ilmestyy ensi Tammikuun keskiajoilla v. 1898.

— **Kuuromykkäin lehden tilaajille.** Tilatkaa jo aijoissa kuuromykkäin lehteä. Menkää läheisempää postikonttoriin. antakaa her-ralle eli neidille 1 marka ja sanokaa että tilaatte Kuuromykkäin lehden. Voitte myös lähettää 1 markan postimerkeissä Kuuromykkäin lehden Toimitukselle Mikkeliin, silloin lähetetään Teille taas „Kuuromykkäin lehti“.

— **Koko maailmassa** oli vuonna 1896 546 kuuromykkäinoppi-laitosta ja kouluja. Euroopassa 420 ja Ameriikassa 109 ja muissa maanosissa oli 17 kuuromykkäin koulua. Näissä laitoksissa oli yhteensä 4032 opettajaa. Europan kuuromykkäin kouluissa oli 2,846 opettajaa, Amerikan 1,130, ja muiden maanosien kouluissa 56 opettajaa. Koko maailman kuuromykkäin kouluissa oli yhteensä 32,977 oppilasta. Europan kouluissa 22,274 oppilasta ja Amerikan kouluissa 10,201 oppilasta, 520 oppilasta löytyy muiden maanosien kuuromykkäin kouluissa. Puheopetusta opetettiin Europan kuuromykkäin koulussa 18,176 oppilalle, kirjoittamalla ja sormiaakkosilla opetettiin 3,778 kuuromykkää sekä viittoamalla 320. Ameriikan kouluissa opetettiin puhumaan 3,382 kuuromykkää, kirjoittamalla ja sormiaakkosilla 6,814 ja viittoamalla 5 kuuromykkää. Muissa maanosissa nautti puheopetusta 300 kuuromykkää, kirjoitusopetuk-sella opetettiin 127, ja viittoamalla 75 kuuromykkää. — Nämä tiedot jokaisesta koulusta on lähetetty *Volta Bureauille* Ameriikan Washingtonin kaupunkiin. Superintendentti *Johan Hitz* on ne siten koonnut ja ilmoittanut sanomalehdissä.

— **Kuuromykkäin lehteä** on viime ja tänä vuonna tilattu seuraaviin paikkoihin. Olemme panneet vieretysten kummankin vuoden tilausmäärät nähtäväksi lukijoillemme.

P a i k k a	1897	1896	P a i k k a	1897	1896
	Kappale	Kappale		Kappale	Kappale
Evijärvi	1	0	Mikkeli	55	59
Eurajoki	8	5	Mynämäki	2	0
Haapajärvi	1	0	Nakkila	1	1
Helsinki	22	19	Närpiö	0	1
Hirvensalmi	0	1	Oripää	1	0
Iisalmi	1	1	Ostola	1	0
Johannes	7	2	Oulu	2	2
Ilmajoki	28	2	Otavan asema	2	3
Jyväskylä	64	55	Pietari	2	1
Karttula	1	5	Pitkäranta	1	0
Kauhajoki	1	0	Pietarsaari	6	1
Kaskinen	0	1	Pieksämäki	1	1
Keitele	1	0	Pihlajavesi	1	0
Kemi	0	1	Porvoo	6	12
Keuru	2	0	Pori	17	15
Kiuruvesi	1	1	Pukkila	2	0
Kiikka	1	0	Punkalaidun	1	0
Korkeakoski	1	0	Pyhäjoki	0	1
Kouvola	1	0	Prunkkala	0	1
Koivisto (Viip. lääni)	1	4	Pöytyä	2	0
Kokemäki	1	0	Pälkäne	1	0
Kuhmoniemi	1	0	Rantasalmi	1	0
Kulmalahti	0	1	Rautalampi	1	0
Kuopio	44	17	Rymättylä	1	0
Kuopion pitäjä	0	1	Rääkkylä	1	0
Kurkijoki	12	0	Saarijärvi	1	0
Käkisalmi	2	0	Salo	1	0
Kristiinankaupunki	1	2	Sortavala	12	2
Lappajärvi	1	0	Tampere	12	5
Laukaa	1	0	Taivassalo	2	1
Lavia	1	0	Tuusniemi	1	0
Lauttakylä	1	0	Turku	40	28
Lempaala (Inkerin maalla)	1	1	Tyrvää	5	0
Leivomäki	1	0	Varkaus	4	0
Leppävirta	1	0	Vaasa	4	0
Loimaa	1	0	Vehmaa	1	0
Längelmäki	1	0	Viipuri	11	7
Maaninka	2	0	Uuras	6	0
Mellilä	1	0	Uukuniemi	1	0
Merikarvia	5	0			
			Yhteensä	430	263

Viime vuotisista tilauksista on muutamia pois, kun ei ole muistissa vuoden lopputilauksia. Tänä vuonna samoin kuin viime vuonna, jaetaan vielä sitä paitsi lehtiä tilaamatta.

 Kaikille kuuromykkille sekä kuuleville, jotka ovat tänä vuonna lähettäneet kirjoituksia ja hankkineet tilaajia Kuuromykkäin lehdelle lausumme sydämnelliset kiitokset! — Me toivomme että te taas ensivuonnakin lähetätte meille kirjoituksia, tietoja, kirjeitä y. m.

Kuuromykkäin lehden toimitus.

Pyydämme taas niitä asiamiehiä, jotka viime vuonna hankkivat tilaajia lehdelle ensivuonnakin hankkimaan tilaajia ja vielä useampia tilauksia kuin tänä vuonna. *Toimitus.*

Ilmoituksia.

● *Ilmoitus!* ● *H u o m!* ●

Sopivia Joululahjoja!

Kuuromykkäin koulun opettaja K. O. Malmin ja piispa Alopæuksen *medaljongin* saa ostaa allekirjoittaneelta. Isommat niistä maksavat 6 markkaa (ennen 20 markkaa) kappale, pienemmät 1 markka ja myös opettaja Hirnin medaljongin 1 markka kappale.

A. Tallroth.

Vaasa.

HUOM! *Kuuromykkäin ilmoituksista „Kuuromykkäin lehdessä“ ei oteta maksua.*

Sisällys: Tilausilmoitus. — Joulusaarna. — Maria Lovisa Nyman. — Tähti ja kynttilät joulukuudessa. — Pieniä tietoja. — Ilmoituksia.